

Ty

Z Tebe pocházím. Mé zrození mě den za dnem vede k Tobě. Můj otec byl Žid, má matka Židovka. Život však onen řetězec přerál a ponořil mě do popela, do oceánu slz, nářků a krve.

A nikdo nepřišel, aby mě omyl, aby mě pozvedl, aby mě vykoupil svým pohledem. Nikdo se nesklonil ani nade mnou, ani nad námi, když nás pohlcoval pekelný žár rozdmýchaný zběsilými anděly s černými křídly, jejichž jsi Ty stvořitelem.

Byli jsme pohřbeni zaživa, vhozeni do vody, vrženi v zapomnění, aby po nás nezůstala ani stopa. Země nás pohltila, voda nás odplavila. A Tys mlčky přihlížel, jak se Tvůj lid mění v prach. Mé srdce se uzavřelo jako náhrobní kámen.

Aniž jsem Tě znala, byla jsem pobouřena Tvojí slepotou, Tvojí hluchotou, Tvojí zvráceností naruby.

Ještě teď mi v uších zní ohlušující nářek milionů, jež Tě vzývaly, prosily a volaly Tvé jméno, dřív než je pohltila temnota. Je mi čtyřiaosmdesát a Ty mě vybízíš, abych se smířila s oněmi miliony nevinných, kteří dnes s Tebou sdílejí Tvou slávu na nebesích.

Shlédni na mě, Bože dne i noci. A já ti věnuji tisíce hořících sluncí. Kéž bych Ti mohla darovat i onu žhavou výheň, jež se konečně rozhořela.